

de kor

MAANDORGAAN VAN BIOLOGIA MARITIMA
NEDERLANDSE VERENIGING VAN ZEE-AQUARIUMLIEFHEBBERS
Opgericht 12 November 1939

Nr. 39

4e Jaargang Nr. 3

medio Maart 1954

G OED NIEUWS VOOR LIEFHEBBERS VAN HET TROPISCH ZEE-AQUARIUM

In DE KOR nr. 37 (1/1954) heeft U in het eerste artikel van de rubriek "Het Subtropisch- en Tropisch Zee-aquarium" kunnen lezen over de wenselijkheid de handel in te schakelen bij de bevordering van de liefhebberij voor het houden van het verwarmd zee-aquarium. Dat men van die zijde tot medewerking bereid is, blijkt wel uit het volgende:

Tegen het eind van deze maand zullen naar verwachting ongeveer 2000 tropische zee-aquariumvisjes in Nederland aankomen. Hierbij zullen 1000 exemplaren *Scatophagus argus* zijn, terwijl de overige 1000 visjes uit twintig soorten bestaan, waaronder de bekende *Amphiprion percula* (Drieband Koraalvisje; een lichte en een donkere variëteit), *Pterois volitans* (Schorpioenvis), Gloeikoolvisjes, Zee-paardjes enz. enz.

Hoewel een groot gedeelte dezer zending voor doorvoer bestemd is, blijft thans een kleiner gedeelte gereserveerd voor de verkoop aan liefhebbers in ons land!

Wanneer deze import slaagt, dat wil zeggen, dat een groot aantal dieren het transport goed heeft doorstaan, dan hebben wij een prachtige kans de kennismaking te hernieuwen of -voor hen, die pas

na 1945 met de zee-aquariumliefhebberij zijn begonnen en hierin enige ervaring hebben opgedaan, wellicht voor het eerst kennis te maken met verschillende bijzonder fraai gekleurde en gevormde vissen uit de warme zeeën. Het bestuderen van hun gedragingen is de moeite om hen aan te schaffen ten volle waard, zodat het te hopen is, dat de voor deze dieren te vragen prijs die aanschaffing door liefhebbers thans ook redelijk mogelijk zal maken.

Stelt U belang in het voorgaande, bericht U dit dan aan de Redactie van DE KOR, gaarne onder bijvoeging van een postzegel voor eventueel antwoord. Zodra de zending is aangekomen en hierover meer bekend is, wordt U dan zo mogelijk nader ingelicht.-- G.G.P. Wouda

Redactie en Administratie:
G.G.P. Wouda
Hulshorststraat 6
's-Gravenhage

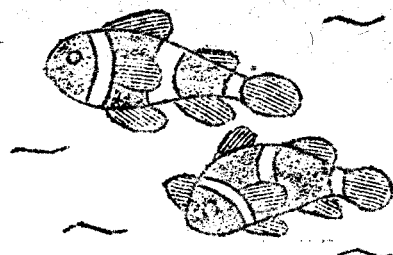
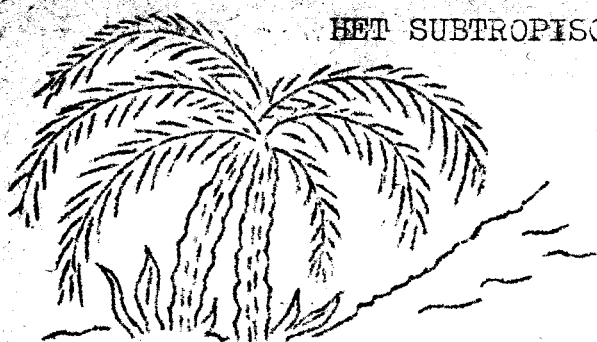
Gehele of gedeeltelijke
overname van artikelen en/
of illustraties alleen ge-
oorloofd na schriftelijke
toestemming der Redactie

Gratis voor Leden

HET SUBTROPISCH- EN TROPISCH ZEE-AQUARIUM

door
G.G.P. Wouda

III

In de praktijk is reeds gebleken, dat Icosit -chloorrubberverf- onschadelijk is voor zee-dieren en -planten en dat deze verf bestand is tegen de temperaturen en temperatuurschommelingen, welke in een normaal verwarmd zee-aquarium kunnen voorkomen. Uiteraard dienen de door de fabriek gegeven voorschriften bij het gebruik van Icosit in acht te worden genomen. Deze verf houdt niet goed op verse stopverf in verband met de daarin aanwezige hoeveelheid olie; is de stopverf echter ou (hard) geworden, dan is de houdbaarheid van de vervolgens erop aangebrachte chloorrubberverf volgens de tot op heden bekende resultaten veel beter.

Het is niet onmogelijk, dat vorengenoemde verfsoort bij algemeen gebleken geschiktheid voor gebruik in een zee-aquarium de behandeling met mastiek op de duur gedeeltelijk of zelfs geheel zal kunnen vervangen. In dit verband is het aan te bevelen, dat zij, die gedurende korte of langere tijd ook reeds ervaringen met Icosit in een zee-aquarium hebben opgedaan, van deze ervaringen kennis geven aan de Redactie van DE KOR, opdat aldus een uitwisseling van ervaringen op dit gebied tot stand gebracht kan worden.

Doorluchting/Beweging van het zee-water:

Moeten wij bij het onverwarmd zee-aquarium in de meeste gevallen reeds zorgen voor een behoorlijke doorluchting/beweging in het water, in het verwarmd zee-aquarium kunnen we hier op een enkele uitzondering na evenmin van buiten.

Het zee-water absorbeert ter plaatse van haar aanraking met de lucht de elementen Zuurstof en Stikstof in een verhouding, welke afwijkt van die, waarin beide genoemde elementen in de lucht (ongeveer 21% Zuurstof en 79% Stikstof) voorkomen. De verhouding Zuurstof : Stikstof in het zee-water bedraagt aan de oppervlakte namelijk 30 à 35%: 70 à 65%. De totale hoeveelheid opgenomen Zuurstof en Stikstof is o.a. afhankelijk van de temperatuur van het zee-water. Hoe hoger de temperatuur namelijk is, des te geringer wordt de opname. Het volgende staatje laat het verloop van die opname zien tussen 0° C en 25° C:

Temperatuur in graden C:	0	5	10	15	20	25
cm ³ Zuurstof per liter :	8,03	7,13	6,40	5,84	5,35	4,93
cm ³ Stikstof per liter :	14,40	13,08	12,00	11,12	10,40	9,78

Wij zien hieruit, dat het noodzakelijk is het zee-water zoveel mogelijk gelegenheid te geven in het verwarmd zee-aquarium Zuurstof op te nemen en ... Koolzuur af te geven indien van dit laatste een overmaat mocht ontstaan. Deze opname respectievelijk afgifte kunnen we, zoals U reeds zult weten, in het bijzonder bevorderen door middel van doorluchting/beweging van het zee-water. Zorgt U daarvoor, dan zult U zich over het feit, dat warm zee-water naar verhouding minder Zuurstof bevat dan koud zee-water, verder geen zorgen behoeven te maken, daar de dieren uit warmere zeeën op een dergelijke toestand zijn ingesteld.

(wordt vervolgd)

door
Dr J. J. Smith

I

Ongeveer twee-derde van de aardoppervlakte wordt door de zee in beslag genomen met een gemiddelde diepte van ongeveer 4000 meter. We zien hieruit onmiddellijk, dat er voor de zeedieren veel meer ruimte beschikbaar is dan voor de landdieren. Daar komt dan nog bij, dat er op het land slechts levende wezens te vinden zijn vlak boven en dicht onder de aardoppervlakte. Wanneer we de grotten buiten beschouwing laten, zal het niet meevallen zelfs slechts vijf meter onder de aardoppervlakte een levend wezen te vinden. In zee komen echter waarschijnlijk, tot de allerdiepste plaatsen toe, overal dieren voor, al wordt hun aantal naarmate we dieper komen wel veel minder.

Hoe komen nu de ontelbare dieren, die de wereldzeeën bevolken, dag in dag uit aan hun voedsel en raakt dat dan nooit eens uitgeput? Om dat te begrijpen kunnen we beter eerst eens onderzoeken hoe daar op het land voor gezorgd wordt. Het zijn de planten, die daar steeds weer nieuw voedsel maken. Met hun wortels nemen ze water en voedingszouten uit de bodem op en met hun bladeren koolzuur uit de lucht. Uit deze grondstoffen kunnen zij met behulp van zonlicht -dat de energie voor het opbouwproces levert- en bij aanwezigheid van bladgroen organische stoffen maken, zoals zetmeel, vet en eiwit. Dit proces, dat men de koolzuurassimilatie noemt, is dus de basis voor al het leven op aarde. Alle dieren zijn direct of indirect van de planten afhankelijk; een leeuw even goed als een koe. De leeuw verslindt een hert, maar dit laatstgenoemde dier kon zich alleen ontwikkelen door planten te eten. Waar we ook met een voedselketen beginnen, we komen tenslotte altijd bij de groene planten terecht.

We weten nog steeds niet precies wat de functie van het bladgroen is en ook kan men het proces, dat zich dagelijks in elk blaadje en gras-sprietje afspeelt, in het groot in fabrieken nog niet nabootsen. Zodra dit wel zal gelukken, zal men in staat zijn kunstmatig bijvoorbeeld suiker en zetmeel te maken en hierdoor zouden er voor onze voedselvoorziening geheel nieuwe perspectieven geopend worden.

Op het eerste gezicht lijkt het niet erg waarschijnlijk, dat de zeedieren op dezelfde manier aan hun voedsel komen als de landdieren, want we zien in zee over het algemeen maar zeer weinig planten. Op rotsachtige kusten groeit een rijke vegetatie van zeewier, maar hierdoor kunnen toch nooit alle dieren van voedsel worden voorzien. Verder van de kust af zijn meestal in het geheel geen planten te bekennen, al zijn er op deze regel wel enkele uitzonderingen, zoals de Sargasso-zee waar we uitgestrekte wierevelden vinden.

We moeten het microscoop er bij halen om het vraagstuk op te lossen, want als we een druppel zeewater daaronder bekijken, blijkt, dat er toch veel planten in voor komen; deze zijn echter microscopisch klein. Hun aantal is daarentegen zo groot, dat zij toch het oervoedsel in zee vormen, waar alle dieren van de zee -tot de walvissen, haaien, zeevogels enz. toe- van afhankelijk zijn. Doordat de meeste planten in zee zo klein zijn, vinden we daar, in tegenstelling tot het land, geen grote planteneters. De zeekoeien vormen hierop een uitzondering; zij leven dan ook aan de kust en voeden zich met de grote zeeieren.

(wordt vervolgd)

INRICHTING EN ONDERHOUD VAN HET ZEE-AQUARIUM

door
Dr C. van der Meer

VI

Als onderlaag voor de rotsformatie zijn goed uitgeloogde bakstenen, die men bij massa's op het strand kan vinden, zeer geschikt. Is het fundament op de aquariumbodem gelegd, dan brengt men hier het zand omheen en stapelt vervolgens op deze onderlaag naar wens nog meer bakstenen, basalt, flagstones of leisteen, daarbij zorg dragend, dat een zo natuurlijk en mooi mogelijk geheel wordt verkregen met hier en daar wat holen als schuilplaatsen voor verschillende dieren.

Deze rotsformatie geeft tevens de mogelijkheid om uitstromers, hevelbuizen enz. er achter te verwerken en zodoende aan het oog te onttrekken.

Men lette er wel op, dat het geheel goed in elkaar past, opdat het niet gemakkelijk kan omvallen.

Het Water:

Bij het water heeft men de keus tussen natuurlijk zee-water en kunstmatig bereid zee-water. Aangezien het Zoölogisch Station, Buitenhaven te Den Helder, tegen een zeer lage prijs door het gehele land zee-water verzendt, kan het duurdere kunstmatig bereide zee-water hier onbesproken blijven.

Men kan het benodigde water ook zelf scheppen en doet dit dan bij voorkeur tijdens opkomend getij, daarbij zorg dragend niet in de buurt van riviermonden, afwateringskanalen en dergelijke te komen. Tegen verontreinigingen dient scherp gewaakt te worden. Het zee-water wordt zó mogelijk in glazen mandflessen vervoerd en hierin ook bewaard.

Het is verstandig een hoeveelheid zee-water in voorraad te houden, gelijk aan de inhoud van het aquarium, om in geval van nood onmiddellijk het aquariumwater te kunnen verversen. Het reservewater bewaart men lüchtig afgedekt op een koele, donkere plaats.

Alvorens het zee-water in het aquarium te brengen, worden eventuele troebelingen verwijderd door deze te laten bezinken of af te filtreren door een doek of filtreerpapier.

Wanneer men stenen en zand in de bak heeft aangebracht, legt men een schoteltje op het zand en giet hierop het water om al te veel opwerpen van het zand te voorkomen. Is het aquarium gevuld, dan wordt de doorluchting in werking gesteld en de bak met dekruiten afgedekt.

Indien het water in het begin nog wat troebel is, wacht men rustig af tot het -gewoonlijk na één dag- weer helder is geworden. Blijft het echter troebel, dan is er iets niet in orde; het water was niet goed, met stenen, zand of water zijn toch dode dieren meegekomen of iets dergelijks.

Pas wanneer het zee-water glashelder is, mag men overgaan tot het inbrengen van de levende have.

De Dieren:

Het is natuurlijk onmogelijk in dit kort bestek ook maar een fractie van de dieren te beschrijven, die in een zee-aquarium gehouden kunnen worden. Wel zullen hierna enige richtlijnen en voorbeelden volgen.

(wordt vervolgd)

ZEE-DIEREN EN LAGE TEMPERATUREN

door

G.G.P. Wouda

II

Vlak naast het aquarium met Zee-anjeliëren, dat ik in het vorige nummer van ons orgaan beschreef, staat een nog kleiner volglas bakje, bevolkt met thans nog een 10-tal Zee-anemonen. Het enige min of meer grote verschil tussen beide bakjes bestaat in de wijze van verlichting. De bak met Zee-anjeliëren wordt namelijk van 8 uur tot ongeveer 24 uur verlicht met een lampje van ongeveer 5 Watt, terwijl het kleinere bakje geen kunstverlichting ontvangt. De warmte, welke door het lampje wordt afgegeven, is praktisch te verwaarlozen, daar men aan de glazen ballon nauwelijks voelen kan, dat de lamp brandt. Tussen lamp en wateroppervlak bevindt zich bovendien nog een glasplaatje van zogenaamd dubbeldik vensterglas. In deze beide bakjes houden groenwieren tengevolge van de spaarzame verlichting geen stand.

De gedragingen van de Zee-anemonen waren geheel anders, dan die van de Zee-anjeliëren. Toen de temperatuur gedurende enige weken op 11°C stond, bleven de Zee-anemonen veel langer achtereen gesloten, dan ik van hen gewend was. In geopende toestand werd vlot voedsel opgenomen (Mosselvlees, rauw Rundvlees, Tubifex). Tijdens de lagere temperaturen van ongeveer 6°C openden zij zich niet meer, behoudens een enkele keer, toen ik een nieuw lid had aangebracht en deze mij 's-avonds opzocht om wat Zee-anemonen in ontvangst te nemen voor zijn nieuw in te richten zee-aquarium. Bij die gelegenheid haalde ik het kleine bakje in de woonkamer, waar de haard zijn best deed een min of meer zomerse temperatuur te handhaven. De Zee-anemonen in mijn verwarmd zee-aquarium stonden zoals gewoonlijk prachtig open. Onder een gezellig praatje over de liefhebberij had het bakje ongemerkt al een uurtje op tafel gestaan, zodat de temperatuur begon op te lopen; alle Zee-anemonen begonnen zich de een na de ander te openen. Van die gelegenheid maakte ik gebruik hen wat voedsel (Tubifex) toe te dienen. Eerst naderhand, toen ik het bakje weer op zijn oude plaats had gezet, dacht ik er aan de temperatuur te meten van het water, doch deze was inmiddels weer gezakt tot 8°C, zodat ik niet weet bij welke temperatuur de dieren zich begonnen te openen.

De volgende dag waren alle exemplaren weer gesloten. Nadat de temperatuur tijdens de volgende dagen nog verder ging zakken, kropen de Zee-anemonen de een na de ander langs de glaswand omhoog; dit ging zeer langzaam en strekte zich over enige dagen uit. Bij de laagste temperatuur in dit bakje (0°C) waren bijna alle exemplaren geheel boven de waterspiegel uitgekropen. De beide dieren, die dit niet deden, zaten op het bovenste gedeelte van een kleine steen, welke in de zandbodem was aangebracht. De slijmvliezen, welke zich bleven vormen, haalde ik van tijd tot tijd met een stokje van de dieren af.

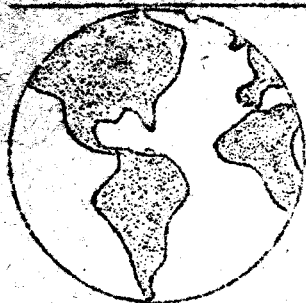
Na het langzaam weer oplopen van de temperatuur tot ongeveer 8 à 10°C, lieten enige exemplaren zich halverwege in het water zakken, doch verder zijn ze tot nu toe nog niet gekomen, zodat zij zich nog niet hebben geopend. Daar de weersomstandigheden zich inmiddels schijnen te verbeteren, zal ik hen nog niet losmaken om hen weer in hun element terug te brengen, maar eerst nog even afwachten of zij op de verdere temperatuurverhoging zullen reageren. De exemplaren op de steen in het water verplaatsen zich na het oplopen van de temperatuur; dit verplaatsen was thans weer te volgen door het duidelijk opblazen van de voet.

(wordt vervolgd).

door C. Naaktgeboren

IX

Wir sind gewohnt, dasz die Menschen
verhöhnern, was sie nicht verstehn
(Goethe: Faust)

Wanneer het zand in een zee-aquarium zwart begint te worden, vindt dit meestal het eerst plaats onder een steen, dus daar, waar het Zuurstofgehalte zeer gering is. Anaerobe bacteriën gaan namelijk de daar aanwezige afvalstoffen omzetten. Deze bacteriën -die, zoals de naam reeds duidelijk maakt, zonder Zuurstof werken- verbinden de afvalproducten met Waterstof, waardoor uit eiwit H_2S (Zwavelwaterstof met geur van rotte eieren) ontstaat. Deze giftige stof doodt vele andere micro-organismen, zodat ook elders de omzetting verkeerd verloopt; weldra worden dan de gifstoffen in zo'n sterke concentratie gevormd, dat ook voor grotere dieren de levensomstandigheden te slecht worden. Gaan dan ook die grotere dieren dood, dan wordt hierdoor weer een nieuwe bron voor gifstofproductie gevormd. Wanneer U dus een zwarte plek in Uw zee-aquarium ziet, kunt U deze het beste afhevelen; daarna moet de luchtpomp extra sterk worden aangezet, opdat een flinke watercirculatie ontstaat. Indien U er tijdig bij is, behoeft U niet te hevelen, doch kunt U volstaan met een sterkere watercirculatie; de zwarte kleur van het zand zal dan na enige dagen weer verdwijnen.

Evenals wij bij de landdieren en -planten het verschijnsel der symbiose (samenleving tot wederzijds voordeel) kennen -bijvoorbeeld bij Korstmossen (Schimmels met eencellige Wieren)- zo kunnen we dit ook in zee aantreffen. Ik behoeft hiervoor slechts te verwijzen naar de Heremietkreeft die vaak een Zee-anemoon op zijn veroverd slakkenhuis met zich meevoert. Soms leeft hij ook wel in symbiose met lager ontwikkelde organismen, zoals Polypen en Mosdiertjes. De Mosdiertjes bedekken dan het gehele slakkenhuis, behalve de plek, welke over het zand wordt gesleept. Langs de Nederlandse kust komt laatstgenoemde wijze van samenleven met de Heremietkreeft het meeste voor; de symbiose met Zee-anemonen treft men veel meer in de Middellandse Zee aan.

Ook bij de Eencelligen komt symbiose voor. Pantoffeldiertjes hebben bijvoorbeeld soms een volkomen groene kleur. Deze wordt niet zoals bij Euglena (Groene oogdiertje) door bladgroenkorrels veroorzaakt, doch door eencellige Wieren, die zich in het Pantoffeldiertje bevinden en daarvan CO_2 (Koolzuur) betrekken in ruil voor O_2 (Zuurstof). Wanneer deze Wieren zich echter te snel vermenigvuldigen, gebruikt het Pantoffeldiertje hen voor een deel als voedsel.

Tal van micro-organismen leven in de darmen van hogere organismen, waar zij medehelpen aan de afbraak van voedingstoffen; een afbraak waartoe die hogere dieren soms zelf niet in staat zijn. In ruil voor deze dienst gebruiken ze zelf een klein deel dier voedingstoffen.

Zo blijkt ook hier weer, dat de microwereld van fundamentele betekenis is voor de goede functionering van vele levensprocessen, maar -zoals Goethe ook heeft opgemerkt- men waardeert die hulp vaak niet, omdat men de betekenis ervan niet begrijpt. Dat dit zo is, blijkt bijvoorbeeld uit het feit, dat men bij het spreken over Bacteriën -en vooral, wanneer men het over Bacillen (staafvormige Bacteriën) heeft- dikwijls bij zijn gehoor een reactie van afkeer waarneemt. (wordt vervolgd)

LEIDEN

Op Dinsdagavond 2 Februari 1954 hield de Afdeling LEIDEN EN OMSTREKEN weer een Bijeenkomst. Na de gebruikelijke opening kwamen allereerst de ontvangen ontwerp-Statuten ter sprake. Over het algemeen konden de Leden zich met het ontwerp verenigen, hoewel volgens hen ten aanzien van enige artikelen een kleine aanvulling of wijziging gewenst zou zijn. Nadat besloten werd de zienswijze van deze Leden voor de goede orde ter kennis van het Algemeen Bestuur te brengen, vond vervolgens een geanimeerd gesprek plaats over allerlei dieren, waarbij niet alleen zee-dieren betrokken waren; zowel vondsten als belevenissen met dieren aan het strand en in het zee-aquarium werden besproken, zodat een ieder weer iets heeft kunnen opsteken van de ervaringen van anderen.

J.H. Kroon, Secr.

'S-GRAVENHAGE

Op Donderdagavond 4 Maart 1954 kwam de Afdeling 'S-GRAVENHAGE EN OMSTREKEN bijeen ten huize van ons medelid de Heer F. van Mourik te 's-Gravenhage. We konden er een keurig ingericht zee-aquarium bewonderen, waarin ook het klein gedierte zich uitstekend bleek te ontwikkelen. Na de installatie van een nieuw Lid en het voorlezen van het verslag van de vorige Bijeenkomst volgden een aantal Bestuursmededelingen. Ten aanzien van de betalingsregeling van het Lidmaatschapsgeld van onze Vereniging en de extra Afdelingscontributie werd besloten de bestaande toestand, welke gedeeltelijk als een spaarregeling is te beschouwen en als zodanig in de practijk goed heeft voldaan, te handhaven; wel zal het Algemeen Bestuur c.q. het Afdelingsbestuur in principe gemachtigd worden in bepaalde gevallen voor de Leden op te treden. De van het Algemeen Bestuur ontvangen Reacties op de ontwerp-Statuten gaven geen reden tot het maken van bijzondere opmerkingen; de aanwezige Leden konden zich geheel verenigen met de nadere motivering, welke het Algemeen Bestuur in aansluiting op bedoelde reacties in een afzonderlijke mededeling aan de Leden naar voren heeft gebracht. Naar aanleiding van een mededeling en gedane suggestie van Bestuurszijde over het a.s. Derde Congres van BIOLOGIA MARITIMA vond een geanimeerde gedachtenwisseling plaats, tijdens welke de pauze slechts een korte onderbreking veroorzaakte; als gevolg hiervan werd de bespreking van het eigenlijke hoofdonderwerp van deze avond uitgesteld tot een volgende bijeenkomst. Het middernachtelijk uur had reeds geslagen, toen de Bijeenkomst na een interessante en gedetailleerde liefhebberijbeschouwing aan de hand van levend materiaal werd besloten.-- W.

ROTTERDAM

Op Dinsdagavond 9 Maart 1954 werd in de Rivièra-hal van Diergaarde Blijdorp de maandelijkse Bijeenkomst gehouden van de Afdeling ROTTERDAM EN OMSTREKEN "DE ZEESTER". De Heer A. Munne uit Rotterdam sprak over het onderwerp "Het isoleren van een aquarium tegen zee-water". Spreker vertelde, dat hij een "graniet"-aquarium prefereert boven alle andere soorten aquaria. Uitvoerig zette hij uiteen hoe een dergelijk aquarium gemaakt moet worden. De bodem bestaat uit graniet, de opstaande kanten uit hoekijzer en de bovenrand uit hout. Het roesten, dat bij bijna alle bakken voorkomt, is bij een dergelijk aquarium uitgesloten. Daar de meeste aquaria echter een ijzeren geraamte hebben,

behandelde Spreker vervolgens het isoleren van zulk een aquarium. Een fout, welke altijd gemaakt wordt, is, dat de mastiek direct op de ijzeren bodem of in de naden aangebracht wordt. Eerst dient echter het ijzer flink te worden afgeschuurd, bijvoorbeeld met een stukje amaril; daarna wordt het bestreken met bitumenverf (een blik met deze verf was door Spreker ter verdeling onder de Leden meegebracht!) en eerst dan kan worden overgegaan tot het mastieken. De bodem kan, in plaats van met mastiek, met een laagje cement ter dikte van $\frac{1}{2}$ tot 1 cm bedekt worden; hierop komt dan glas te liggen.

Na de pauze werden enkele door de Leden gestelde vragen door Spreker beantwoord. Het was een zeer leerzame avond.-- J. Bos Jr., Secr.

SERVICE VAN DE LEDEN VOOR DE LEDEN

Zowel zendingen levend materiaal, afkomstig van de Leden en bestemd voor bovengenoemde Dienst-Afdeling van BIOLOGIA MARITIMA, als aanvragen voor levend materiaal, bestemd voor Leden van onze Vereniging, moeten evenals ledig verzendmateriaal, uitsluitend worden gericht aan: Dr C. van der Meer, Rochussenstraat 12, Delft; telefoon K 1730-22525. De wijze, waarop U levend materiaal het beste kunt aanvragen, is verder beschreven in DE KOR nr. 36 (12/1953).

Vanaf 15 Maart 1954 zijn, zolang de voorraad strekt, de zelfde soorten dieren beschikbaar als vermeld in DE KOR nr. 38 (2/1954), uitgezonderd Paarse Geleikorst, Zee-grondeltjes, Heremietkreeften en Steurkrabben.

LAAGWATERTIJDEN voor HOEK VAN HOLLAND (1954)

20 Maart	11.12 u. en 23.14 u.;	21 Maart	11.43 u. en 23.41 u.
27 Maart	1.41 u. en 14.13 u.;	28 Maart	2.37 u. en 15.16 u.
3 April	10.17 u. en 22.27 u.;	4 April	11.04 u. en 23.08 u.
10 April	3.11 u. en 15.45 u.;	11 April	3.30 u. en 16.18 u.
voor Westkapelle	2.30 uur vroeger,	voor Tholen	1.00 uur vroeger,
voor Scheveningen	0.30 uur later,	voor IJmuiden	1.00 uur later,
voor Den Helder	3.30 uur later,	voor Delfzijl	4.30 uur vroeger.

Losse nummers van vorige jaargangen van DE KOR, voorzover nog voorradig, alsmede proefnummers van de lopende jaargang worden op aanvraag en na overmaking van f 0.35 per exemplaar aan de Administratie van dit orgaan franco toegezonden aan het opgegeven adres. Van het vóór 1951 uitgegeven Mededelingenblad is van een aantal nummers nog een beperkte hoeveelheid aanwezig. Zolang de voorraad strekt, is een pakketje van deze nummers (ongeveer 12 verschillende exemplaren) tegen overmaking van f 2,50 aan de Administratie eveneens bij deze verkrijgbaar.

VERENIGINGSADRESSEN:

Algemeen Voorzitter: Dr C. van der Meer, Rochussenstraat 12, Delft

Algemeen Secretaris: J.P.J. Turlings, Oranjelaan 25, Rijswijk Z-H
(Inlichtingen over en aanmelding voor het lidmaatschap;
alle algemene correspondentie betreffende de Vereniging)

Algemeen Penningmeester: M. Bot, Sportlaan 75, Vlaardingen; giro
nummer 349352 (Contributie-betalingen, donaties, enz.)

MAANDORGAAN "DE KOR":

Zendt alle kopij en laarmede verband houdende stukken, alsmede opgaven van advertentie-teksten, aanvragen voor proefnummers en adresveranderingen uitsluitend aan de Redactie-Administratie: Hulshorststraat 6, 's-Gravenhage